

Hvis vi lister alle de initiativer op, som er taget, så har vi altså ikke ramt nerven i ældrepolitikken, før vi også kigger på, om de ældre mennesker, som er derude, også føler, at de har fået en bedre omsorg og pleje, og om de har fået mere tid til at se sig selv som værdige mennesker med hele den historie, de har med sig. Derfor vil vi gerne støtte det her ændringsforslag, og vi håber meget, at vi kan få en god snak om, hvordan vi kan gøre ældreomsorgen bedre, for den kan nemlig gøres meget bedre.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Så er det fru Pia Kristensen som ordfører.

Pia Kristensen (DF):

Jeg kan sige, at vi jo er enige med forslagsstillerne i, at der skal opstilles nogle krav til en anstændig og en god ældrepleje, og det gælder ældre i egen bolig og også ældre på plejehjem. Den daglige hjælp til den enkelte ældre skal jo ikke ydes som en standardiseret hyldevare, nej, plejen skal ske med værdighed og fleksibilitet.

I Dansk Folkeparti støtter vi det frie valg, for vi mener, det er et gode, at ældre selv kan vælge, hvem de vil have inden for dørene. Man tilgodeser altså den ældres eget ønske. Der er ældre, der har valgt den kommunale hjemmehjælp, mens andre har valgt den private. Det frie valg betyder altså en større tilfredshed, fordi det er den ældre, der selv får lov til at bestemme.

Nu er det frie valg jo ikke løsningen alene, hvis vi skal sikre en bedre hjemmehjælp. Vi ved, at mange ældre klager over, at hjemmehjælpen har for travlt, så det er mere tid, der mangler; tid og atter tid; tid til de ti rettigheder, der er beskrevet i forslaget. Vi mener, opskriften må være, at der skal ansættes langt flere hjemmehjælpere i kommunerne. En hjemmehjælper skal ganske enkelt besøge færre ældre dagligt, så hun kan være hos den ældre i længere tid.

Jeg ved godt, at det er svært at rekruttere medarbejdere i ældreplejen, og at det vil blive det på sigt, for det betragtes som et lavstatusjob. Lønnen er for ringe, og arbejdsmiljøet er for dårligt, så der er ikke noget at sige til, at mange falder fra og vælger en anden levevej. Så udfordringen må derfor være, at vi yder en indsats i forhold til at rekruttere og fastholde de fagligt dygtige medarbejdere, der dagligt yder en stor menneskelig indsats for vores gamle.

Når man bliver ældre, sættes der nogle begrænsninger, for man kan ikke foretage sig det,

man tidligere har gjort. Livet igennem tillægger vi os vores egne rutiner. Vi bestemmer selv, hvornår vi vil i seng, hvad vi vil spise, hvilken påklædning vi vil gå i, og vi er mere eller mindre aktive udadtil i det offentlige rum.

Når man ikke kan alle ting mere, så kan jeg godt forstå, hvis håbløsheden breder sig, og jeg kan godt forstå, hvis mange ældre føler sig isolerede og magtesløse, fordi de ikke kan det, de har lyst til lige her og nu. De må så vente på, at der kommer en hjemmehjælper, som desværre kun er der i kort tid, inden hun haster videre til den næste. Så sidder den ældre tilbage uden at have fået dækket de behov, der måtte være, og i særdeleshed ikke de sociale behov, og det er utrolig trist og uværdigt.

Jeg vil gerne indskyde, at det jo ikke kun er en offentlig opgave at stimulere den ældres sociale behov. Her må familierne også på banen.

I Dansk Folkeparti har vi siden 2002 bestræbt os på at sætte ældreområdet højt på dagsordenen. Vi har i de årlige finanslovforhandlinger sammen med regeringen afsat mange midler til ældreområdet, herunder ekstra midler til en bedre ældrepleje. Og vi har udmøntet en række konkrete lovinitiativer, som forbedrer forholdene for de ældre.

Derudover er der så på finansloven for 2007 afsat 100 mio. kr. i 2007 og 100 mio. kr. i 2008 til en pulje til udvikling af bedre ældrepleje. Det er midler, der kan søges til en bred vifte af aktiviteter og initiativer, som har til formål at forbedre ældreplejen. Det er projekter, der kan være rettet direkte mod ældre borgere eller målrettet mod personalets vilkår og dermed indirekte de ældres vilkår og livskvalitet. Det er projekter, der baseres på ideer og initiativer fra medarbejdere og/eller de ældre selv. På den måde sikres det nemlig, at der sættes ind netop der, hvor der er et aktuelt behov i det daglige arbejde.

Kl. 18.00

Af satspuljen er der afsat 25 mio. kr. til uddannelse af ledere og udførende personale. Der er ligeledes afsat ca. 50 mio. kr. de næste 4 år til kvalitetsudvikling af ældreområdet, så jeg mener ikke, at Enhedslistens forslag om, at der skal afsættes 35 mio. kr. til metodeudvikling, er relevant, for vi er godt i gang med kvalitetsudviklingsprojekter og andre initiativer. Så på den baggrund afviser vi forslaget.

Afslutningsvis vil jeg godt sige, at retten til et værdigt liv for alle ældre jo burde være indlysende, det burde være overflødigt at diskutere det. Men det er det desværre ikke, for vi skal